

Deep transformation uitgelegd aan de hand van Theorie U

Deeper & deeper...

Is het je opgevallen dat er veel te doen is rondom het begrip 'deep'? Er wordt gesproken van *deep democracy*, *deep philosophy*, *deep ecology* etc.

Vanwaar de toevoeging 'deep'?

Wat op het eerste gezicht een modegril lijkt, heeft een diepere betekenis.

Stromingen en concepten die zich associëren met het begrip 'deep' geven hiermee aan dat het om een geïnternaliseerd begrip gaat. Blijkbaar is de mens klaar voor de *next step* en kan hij (weer) door de sluiers van materie heen kijken, om zo van een exotericus terug een esotericus te worden.

Kennis van het hoofd en van het hart

Er is een gigantisch verschil tussen iets kennen omdat je het vanuit een extern referentiekader tot je hebt genomen en iets kennen van binnenuit. Het is hetzelfde verschil als tussen 'geloven' en 'weten'. Het laatste veronderstelt dat je het wezenlijk hebt doorleefd, waardoor je het van binnenuit kent en weet dat het werkt. Dit wordt ook wel de kennis van het hart genoemd. Daar tegenover staat hoofdkennis: je hebt geleerd dat het zo is, maar je hebt het nog niet met hart en ziel doorleefd en belevendigd. Je hebt het je nog niet 'eigen' gemaakt of geïnternaliseerd.

Exoterisch versus esoterisch

Jarenlang heb ik mezelf als 'religieus' of 'spiritueel' beschouwd. Maar tot op de dag van vandaag blijf ik een 'exotericus'. Als het er werkelijk op aan komt, merk ik, durf ik niet op de werking van universele wetten te vertrouwen. En ook het goddelijke blijft voor mij een te cerebraal begrip: ik heb het niet doorleefd, het numineuze wordt te weinig van binnenuit gekend. Ik ben geen esotericus, maar een schriftgeleerde die zijn best doet om theorie toe te passen in de praktijk. Ik blijf hangen in amateurisme. Anders gezegd: ik ben niet 'deep' genoeg.

Om dit idee glashelder voor je te maken het volgende voorbeeld.

Deep ecology

De aarde warmt op en waarschijnlijk veel sneller dan iedereen voor mogelijk houdt. We bevinden ons feitelijk in een gigantische ecologische crisis. En hoewel regeringsleiders (met de grandiose uitzondering van de Verenigde Staten) in Parijs afspraken hebben

gemaakt in een klimaatakkoord, reageert de wereld veel en veel te traag met het verlagen van emissies. Behalve Greta Thunberg of diegenen die het water inmiddels echt aan de lippen staat reageert iedereen te traag. We beleven het nog niet echt als een crisis, waardoor we nauwelijks adequaat handelen. We denken en handelen vanuit een ecologisch, maar niet vanuit een ecosofisch besef. Dit laatste begrip – ecosofie – kun je ook vervangen door ‘deep ecology’. In beide gevallen gaat het erom dat iemand zichzelf van binnenuit ervaart als onlosmakelijk verweven met alle levensvormen, waardoor de huidige vernietiging van natuur en milieu als (onverdraaglijke) pijn in het hart wordt ervaren. Je hecht ook geen waarde aan externe motieven om je in te zetten voor de bescherming van natuur en milieu, je wordt enkele gedreven vanuit een innerlijke noodzaak. Je kunt niet anders dan veranderen, omdat je het gevoel hebt dat met het kappen van de Amazone je eigen longen worden geamputeerd. De menselijke destructiedrang en zijn egoïsme zijn bovendien onverdraaglijk voor je geweten.

Deep ecology is een ecologisch bewustzijn en *way of life* dat vanuit je eigen ziel, je diepste essentie, wordt ontplooid. Je hebt de bescherming van natuur en milieu geïnternaliseerd, omdat je je één voelt met de natuur en het milieu. Hierdoor beleef je haar waarde en betekenis, de kleurrijkheid van haar gigantische biodiversiteit, van binnenuit – je bent dit zelf. Hetzelfde geldt voor alle concepten gelieerd met ‘diep’. *Deep democracy* is een diep doorleefd besef van de gelijkwaardigheid van alle mensen. Omdat je je één voelt met alle volkeren, rassen en sociale groepen, ben je doordrongen van de noodzaak van de democratische rechtstaat. *Deep philosophy* gaat over een geïnternaliseerde filosofische praxis, waarbij je niet cerebraal de redeneringen van Socrates na kunt apen, maar waarin het socratisch gesprek een dialoog is met je eigen wezen.

Deep transformation

Ik zou hier nog een ander begrip aan willen toevoegen: *deep transformation*. In spirituele zin wordt het begrip ‘transformatie’ gebruikt om diepgaande, duurzame veranderingsprocessen aan te duiden. Wil een verandering ‘diepgaand’ en ‘duurzaam’ zijn, dan moet zij per definitie ‘diep’ of geïnternaliseerd zijn. In mystiek-dieptepsychologische zin wordt het verschil tussen een verandering en een ‘diepe’ transformatie verbeeld door de archetypen van Lohengrin en Parsifal, beide opera’s van Wagner.

Misschien heb je wel eens van de ‘zwaanridder’ gehoord? Dit is Lohengrin, de ridder die op een zwaan over de Schelde komt gevaren om Elsa van Brabant te bevrijden. Elsa betekent ‘goddelijke belofte’ in het hebreuws. Om aan haar doodvonnis te ontkomen moet Elsa de zwaanridder volgen en met hem trouwen, op voorwaarde dat zij nooit naar zijn naam vraagt. Lohengrin staat symbool voor goddelijk inzicht en leiding, terwijl Elsa de ziel symboliseert. Het verbod om naar de identiteit van Lohengrin te vragen staat symbool voor de onvoorwaardelijke overgave aan de goddelijke leiding, die van de ziel in een bepaald ontwikkelingsstadium wordt verwacht. Maar Elsa durft nog niet geheel op de goddelijke begeleiding te vertrouwen, omdat deze nog als stem buiten haar komt in de vorm van een geloof en haar verlosser. Zij lijkt hierin op de tallozen die zich nog beroepen op een externe religieuze autoriteit of messias, omdat zij de verlossing in zichzelf nog niet hebben

gevonden. Zij hebben in hun ziel nog geen contact gemaakt met de godsvonk. Hun credo is: 'vertrouwen op basis van geloof'.

Parsifal, daarentegen, is de mens die de godsvonk in zichzelf heeft ontdekt. Parsifal is een graalridder en geen zwaanridder. Hij heeft de heilige graal in bezit, waardoor ziel en geest één zijn geworden. De mythe van Lohengrin gaat aan dit stadium vooraf, als ziel (Elsa) en geest (Lohengrin als zwaanridder of externe verlosser) nog niet gefuseerd zijn.

Parsifal's credo heeft niks meer met geloof te maken, maar met gnosis of weten. Hij weet, om in de woorden van Jezus te spreken: 'ik en de Vader zijn één'. Hij kent zichzelf van binnenuit als een uitstraling van het goddelijke. Als je weet dat je goddelijk bent, dan heb je niets meer te vrezen en hoef je je dus ook niet meer te beroepen op een stok als vertrouwen. Deze stok is in het slechtste geval een stok voor kreupelen en blinden en in het beste geval een staf, zoals bijvoorbeeld Sinterklaas, de goed-heilig-man, bezit. In het laatste geval staat de staf, net als in de tarot, symbool voor de goddelijke inspiratie die als een (bliksem)straal uit de hemel komt en waaraan we ons kunnen vastgrijpen.

Deep transformation of werkelijk diepgaande en duurzame verandering gaat uit van het Parsifal-principe die de heilige graal of de (heilige) geest in zichzelf heeft gerealiseerd. In zijn diepste innerlijk heeft hij kennis van zijn door God beschikte bestemming en hij laat zich hierdoor leiden. Niet omdat hij gelooft en vertrouwen heeft, maar omdat hij als esotericus wetenschap van deze dingen heeft.

Vorbereidingen op het Parsifal-principe

Het Parsifal-principe zal voor de meeste mensen pas in een utopische toekomst zijn intrede doen. In de reeks van opera's van Wagner is Parsifal de laatste, vooraf gegaan door opera's als 'Tristan und Isolde' en 'Die Meistersinger von Nürnberg'. Beide opera's beschrijven een tussenfase in menswording.

In 'Tristan und Isolde' staat de romantische liefde centraal, waarbij de liefde voor een ander leidt tot de verheffing van beide zielen. Deze zuivere liefdeskracht kan alleen worden geboren in een spiritueel ontwikkeld mens. Zolang we nog onder invloed zijn van een sterk ego met veel onbewust zijn, zal onze liefde voor een ander bezoedeld zijn met egoïstische motieven. In zo'n relatie voeren infantiele tendensen als afhankelijkheid, het zoeken naar goedkeuring (als compensatie voor eigen minderwaardigheid) etc. de boventoon en worden vaak met liefde verward. Dit heeft niets te maken met de liefde die Tristan en Isolde voor elkaar voeren. Het kunnen ervaren van deze hogere, 'hoofse' liefde is een teken dat de mens zijn hogere evolutie heeft aangevangen. Het uiteindelijk doel is de hereniging met de godsvonk in de ziel zelf, maar voordat we voor deze zeer hoge vormen van liefde klaar zijn, moeten we deze eerst op de lagere niveaus van bewustzijn beoefenen met andere mensen (en andere levensvormen als dieren en planten).

In de opera 'Die Meistersinger' voert Wagner deze ontwikkeling nog een stap verder. Tijdens een zangwedstrijd in Nürnberg doet een zanger mee die zijn liederen op een andere toonhoogte zingt. Hij heeft reeds weet van hogere vibraties of frequenties van bewustzijn die hij verklankt. Deze nieuwe klank wordt door het gewone volk echter niet

begrepen en verstaan als uiting van een hoger bewustzijn. En dus wordt de meesterzinger eerst niet herkend. Frappant is dat tijdens de zangwedstrijd er een enorme chaos ontstaat, waarbij de burgers van Nürnberg met elkaar op de vuist gaan. Het zijn voortekenen van de tijd die ons te wachten staat en die nu aanstaande is. Met het verder verval van ecologische, politieke, sociaal-economische en culturele systemen, zal de wereld steeds meer door chaos worden geregeerd. Het oude moet tot op de grond worden afgebroken, wil de nieuwe tijdsgeest, verpersoonlijkt door de meesterzinger, helemaal kunnen doorbreken. Dit is nu al gaande. We bevinden ons reeds in staten van exponentieel toenemende chaos en verwarring. En in deze tijd vindt al een renaissance plaats van tal van bewustzijnsstromingen, die echter nog niet zijn ingebed in de grotere maatschappij. Er zijn al vele 'Meistersingers' onder ons, maar op een enkeling als de Dalai Lama na, worden ze door de conventionele wereld niet (h)erkend.

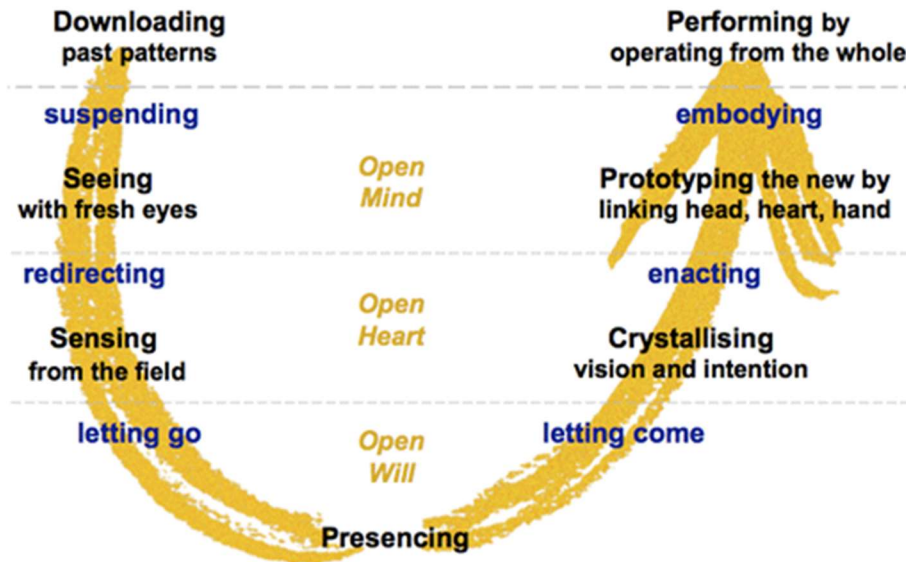
Naast de ontwikkeling van liefde, worden we dus geleid om ons bewustzijn te verhogen langs de weg van spirituele ontwikkeling. Dit zijn de twee sleutels die we ons eerst eigen moeten maken, willen we de veelbelovende nieuwe tijd kunnen binnen gaan.

Theorie U

Op het gebied van bewustwording is er een werkelijke renaissance, of beter nog, een revolutie, gaande. Sinds Blavatsky, Steiner en andere ingewijden vanaf de tweede helft van de negentiende eeuw esoterische kennis in de openbaarheid hebben gebracht, is de stroom aan inzichten en publicaties op dit gebied alsmaar groter geworden. Het Oosten heeft de rationele Westerse mens bevrucht met haar gigantische esoterische wijsheid en ontwikkelingsystemen als yoga en meditatie. Het Westen heeft de Christusimpuls tweeduizend jaar lang bewaard, ook al hebben kerk en andere instanties er bewust en onbewust alles aan gedaan om de Christusimpuls te doven.

In de oceaan aan inzichten en boeken steken steeds nieuwe concepten de kop op. Er zit veel kaf tussen het koren, maar wie een doorleefde 'felt sense' heeft van wat esoterische wijsheid inhoudt, is in staat om de pareltjes eruit te vissen. Soms zijn het nog ongeslepen diamanten in een stuk steenkool, zoals, in mijn beleving 'Theorie U' van Otto Scharmer dit is.

Ik haal deze theorie hier aan, omdat zij zo mooi illustreert hoe een transformatie van lichaam, ziel en geest alleen plaats kan hebben als we meesterschap ontwikkelen in het beheersen en besturen van drie 'organen': onze wil, ons hart en onze (denk)geest of 'mind'. Zoals je aan het model hieronder kunt zien, dankt de theorie haar naam aan de U-vorm waarin een transformatieproces wordt weergegeven.

Merk op dat onderaan de U het begrip 'presencing' geschreven staat. Een belangrijk kenmerk van mensen in de nieuwe tijd is dat zij het gekmakende denken tot gezondere proporties zullen terugdringen. Ons denken heeft de laatste millennia een belangrijke evolutionaire functie vervuld. Zij heeft ertoe geleid dat wij onszelf als een individu zijn gaan beschouwen, waardoor we onze oorspronkelijke dromerige staat van eenheid met de omgeving verruild hebben voor een leven als afgezonderd ego. Dit was nodig, want bewustwording kon alleen verder doorgang vinden als de mens dit zou gaan dragen vanuit een eigen ik-kern. Deze ik-kern is momenteel bij velen tot wasdom gekomen. Op dit punt verliest het verstand een groot deel van haar evolutionaire waarde.

Interludium: jezelf bedenken en dan weer kapot denken

Even een tussenstap, anders ga je de essentie van Theorie U en haar grote waarde voor deze transformatieve tijd niet begrijpen.

Mensen die vanuit een krachtig ego of ik in het leven staan, zijn in staat om grote hoeveelheden informatie te dragen en te verwerken. Informatie, weten we uit de natuurkunde, is niets anders dan 'ontsloten energie'. En daar alles in de kosmos trilt en vibreert van energie, is informatie overal aanwezig. De grootste kosmische wijsheden hangen letterlijk in de lucht! Je moet alleen weten hoe je deze wijsheid aan de ether kunt onttrekken. Met het verstand kun je dit niet doen, omdat de werkzaamheid van het verstand op twee manieren tegendraads aan kosmische wijsheid gepoold is.

Ten eerste is het verstand lineair georganiseerd. Ze kan informatie alleen in een causaal verband begrijpen, zoals in het geval dat klimaatverandering het gevolg is van de uitstoot van CO2. Het verstand kan de kip-en-ei paradox niet bevatten. Onwetend vraagt zij: wat was er eerder, de kip of het ei? Hiermee stelt het verstand de verkeerde vraag, want kip en ei hebben elkaar in een wederzijdse causaliteit gelijktijdig voortgebracht. Wat?! Schreeuwt het verstand.

Ik ga hier verder niet op in, maar op een bewustzijnsniveau dat het ego en haar geloof in afgezonderde delen, georganiseerd door lineaire-causale relaties, ontstijgt, bestaat er niet zoiets als 'enkelvoudige' causaliteit. Op dit quantumniveau, waarin er geen deeltjes zijn, maar alles één energie is, hebben ideeën als 'causaliteit' en 'lineaire tijd' geen bestaansgrond. Hier gelden andere wetten, zoals de wet van non-lokaliteit, non-dualiteit en wederzijdse causaliteit. Kip en ei brengen elkaar gelijktijdig voort, zoals de goddelijke noodzaak tot klimaatverandering de mens heeft geïnspireerd om de verbrandingsmotor uit te vinden en grote massa's CO₂ de atmosfeer in te pompen. Ik weet het, dit is lariekoek voor verstandige mensen.

Er is nog iets met verstand dat de instroom van kosmische wijsheid in de weg staat. Verstand is altijd op zichzelf gericht, omdat het nu eenmaal hét orgaan van het zichzelf bedenkende ego is. Het ego bedenkt zichzelf. Dit weet elke Indische yogi of Tibetaanse lama, maar voor veel westerlingen zal het wel nieuw zijn. Als je niet zou kunnen denken, zou je ook geen ego of ik hebben. Denken en 'ik' zijn eveneens in een wederzijdse causaliteit met elkaar verward en het is een zeer lastig huwelijk. Zonder denken zou het ik niet bestaan. Maar op een bepaald punt in de evolutie gaat het ik zich letterlijk 'kapot' denken.

Alles heeft een reden en ook dit.

Denken heeft eigenlijk geen andere functie dan het ik in bestaan denken. Je kunt het denken vergelijken met de weeën die het kind – het ik – naar buiten moeten persen. Als het ik eruit is geperst houdt het zich eerst nog krampachtig aan het denken vast. Want op basis van het denken heeft het ik zich ontwikkeld door in het enorme web van fenomenen causaliteiten te onderscheiden en zo zichzelf als afgezonderd ik uit het geheel te denken. Maar je merkt dat als je een heel krachtig ik hebt ontwikkeld, de informatie uit de kosmos langzaam maar zeker door de kieren van je gedachten door gaat sijpelen. Dat gebeurt automatisch. Het alintelligente 'Cosmic Wide Web' weet op zo'n moment dat jouw ik in staat is om hogere inzichten te bevatten. Deze inzichten kun je niet bedenken, omdat ze gebaseerd zijn op acausale principes, zoals 'wederzijdse causaliteit' (wat eigenlijk een heel onbeholpen term is). Je weet simpelweg door het 'intuïtief' op te vangen, zoals Tibetaanse meesters al millennia geleden van de principes van quantumfysica af wisten, zonder dat ze over de wetenschappelijke theorieën of laboratoria van nu beschikten. In diepe meditatie kenden zij alle geheimen van het leven.

Je bereikt het punt van jezelf 'kapot' denken op het moment dat er grotere hoeveelheden niet beredeneerbare kennis door de kieren van je verstand beginnen te stromen. Het ik wil in eerste instantie nog alles beredeneren en verstandelijk verifiëren, maar er is geen beginnen aan. Een andere manier van jezelf 'kapot' denken doet zich voor wanneer de voorzienigheid je leven doelmatig laat instorten. Alle meesters zijn als leerlingen verschillende malen door fasen van egodestructie gegaan. Dit gebeurt het meest effectief als het ego alles verliest waar het zijn bestaan en identificatie aan te danken (of beter: denken!) heeft. Je verliest je baan, huis en vriendin (dit is niet in volgorde van belangrijkheid) en je gaat je helemaal suf piekeren hoe je alles weer op kunt bouwen. Als

God het goed met je voorheeft en je wezenlijk wil laten transformeren laat hij nog wat extra tegenwind waaien, net zolang totdat je stopt met het uitdenken van plannetjes die geen van alle werken. Op dit punt gekomen zijn de meeste aspirant-meesters in staat om hun ego dan maar helemaal los te laten (dan hoef je je ook niet meer over de rest te bekommeren). Tot hun verbijstering gaat het leven weer stromen, nadat (en doordat) ze hun ik en een groot deel van hun denken los hebben gelaten! Dan besef je dat je best zonder denken kunt en gebruik je denken vooral om praktische zaken te regelen, zoals de verzekering van je auto of het maken van een afspraak met de tandarts.

Transformatie vanuit holisme

Terug naar Theorie U.

Je ziet dat het typisch een theorie is van deze tijd. Niet denken staat central om tot kennis en inzicht te komen, maar termen als 'downloading', 'sensing' en 'presencing' geven het proces van informatieverwerking weer. Het verstand wordt in Theorie U ook niet als een orgaan van kennis gezien, maar wel een open mind en hart! Informatie wordt ook niet van binnenuit verwezenlijkt, maar zij wordt letterlijk 'uit de lucht geplukt' (via een open mind en hart). Om dit te kunnen doen, moet de (nieuwe) mens niet alleen over een open mind en een open hart beschikken (hier kom ik nog op terug), maar hij moet tevens in staat zijn tot 'downloading', 'sensing' en 'presencing'. Wat dit betekent licht ik hieronder toe. Het belangrijkste inzicht en begrip van Theorie U is 'performing by operating from the whole'. Het 'geheel', ook Tao genoemd, heeft vanuit haar alintelligentie voor ieder wezen en elke situatie het beste antwoord. Dit antwoord is meestal anders dan wat we vanuit het ego, als deeltje, bedacht hebben. Door je met een open wil, hart en mind in een situatie te begeven en volledig aanwezig te zijn in het moment, kun je gaan 'opmerken' ('sensing') wat het antwoord is op elk gegeven moment. Theorie U noemt dit 'presencing'. Je bent volledig in het nu aanwezig, met al je patronen en onbewust zijn, maar je stelt je door middel van je wil, hart en mind open voor welk antwoord er ook maar komt. Om je af te stemmen op Tao maak je gebruik van holistische principes en kies je voor een multizintuiglijke weg van weten. Holistische principes gaan altijd uit van de werking van het geheel, zoals in het geval van wederzijdse causaliteit en synchroniciteiten. Multizintuiglijk waarnemen maakt gebruik van andere zintuigen om informatie uit de kosmos op te vangen. Intuïtie is een veel krachtigere antenne dan het verstand. Evenzo word je via dromen een integraal inzicht in je psyche en leven gegeven, waarin alle lagen van de ziel, inclusief het onder- en bovenbewuste, betrokken zijn.

'Presencing' moet je leren en het beoefenen van meditate is hierbij een belangrijke oefening. Hierbij heeft meditatie niet het doel om via transpersoonlijke ervaringen verlichting te bereiken, maar helpt zij je om in de stilte van je mind en hart dieper in je wezen af te dalen, waar ongebruikte vermogens tot buitenzintuiglijk waarnemen sluimeren. Deze vermogens moeten wel eerst gecultiveerd worden, zoals in het geval van het innerlijk ('derde') oog, dat achter de verschijningsvormen de causale bestaansgrond kan waarnemen en dus kan zien wat in een gegeven omstandigheid de bedoeling is. 'Presencing' bevindt zich geheel onder aan de U: zij is het momentum waarop werkelijk inzicht wordt ontvangen via een onbevangen wil, hart en mind.

Voordat je bij deze verdieping in je (transformatie)proces kan komen, moet je je echter los gemaakt hebben van conditioneringen. Het verstand is heel star. De causale verbanden die zij ziet, kunnen slechts op één manier begrepen worden: er zijn oorzaken en gevolgen. Zo beziet het verstand de werkelijkheid niet holistisch of integraal maar dualistisch of in delen. Dit leidt tot onoplosbare puzzels, waarbij op den duur vrijwel elke levenssituatie op verstandelijke wijze benaderd moet worden. Omdat het verstand 95% van de informatie in een gegeven situatie ontbeert (zij ontbeert immers de visie vanuit het geheel), neigt zij naar verstarring en dogmatisme als afweer om de hiaten en gepaard gaande angsten 'dicht te timmeren'.

Besef dat wij vaak ons gehele wereldbeeld en onze hele maatschappij op verstandelijke constructen hebben gebouwd! Als voorbeeld geldt bijvoorbeeld ons pensioenstelsel, waarin verstandige rekenwonderd bedacht hebben dat als je vandaag de dag een X bedrag investeert, je op een toekomstig moment bedrag Y krijgt uitgekeerd. Dergelijke systemen ontberen volledig de visie van het geheel. Ieder die ook maar een beetje 'felt sense' heeft bij wat er momenteel in de wereld gaande is, komt tot het besef dat de komende tien, twintig, dertig jaar een onwaarschijnlijke omwenteling te zien zullen geven op vrijwel elk gebied, waardoor alle huidige premissen ongeldig worden. Het verstand staat echter niet in contact met deze grotere werkelijkheid, omdat zij per definitie opereert vanuit een dogmatische wil en een gesloten hart en mind. Het verstand is immers basaal egoïstisch – een instrument van het ego dat de diepere zijnsgronden van hart en geest niet kan doorgronden.

Downloading past patterns

Willen we onszelf eerst van het verstand bevrijden, dan moeten we onszelf van het verleden bevrijden.

Voor de meeste mensen geldt dat patronen opgedaan in het verleden niet beantwoorden aan de hogere evolutionaire opgaven in het heden of in de toekomst. 'Eert uw vader en uw moeder' is dan ook een relatief gebod. De patronen die we vanuit ons karmisch verleden en conditionering tijdens de opvoeding hebben opgebouwd, moeten vaak eerst onder ogen gezien worden om in hun disfunctionaliteit ontmaskerd te worden. Dit betekent vrijwel altijd een aanpassing in ons denken of een oprekken van ons verstandelijk begrip. Naarmate je meer patronen, overtuigingen en beelden uit het verleden 'download' en onder ogen ziet, zul je merken dat je mind of denkkeest 'losser in z'n vel' komt te zitten. Je laat oude, verstarde opvattingen en patronen gaan, waardoor je geestelijke blik verruimt. Het Engelse begrip 'suspending' doelt erop dat je je denkkeest in openheid kunt laten 'hangen', waardoor zij passief-ontvankelijk wordt voor indrukken. Door je aandacht te richten op het verleden zul je, zeker tijdens meditatie beoefening, tal van oude patronen die je huidige transformatie verstarren onder ogen zien. Met een 'open mind' kun je de ogen van je geest openen en opnieuw ernaar kijken. 'Seeing with fresh eyes', zegt Theorie U.

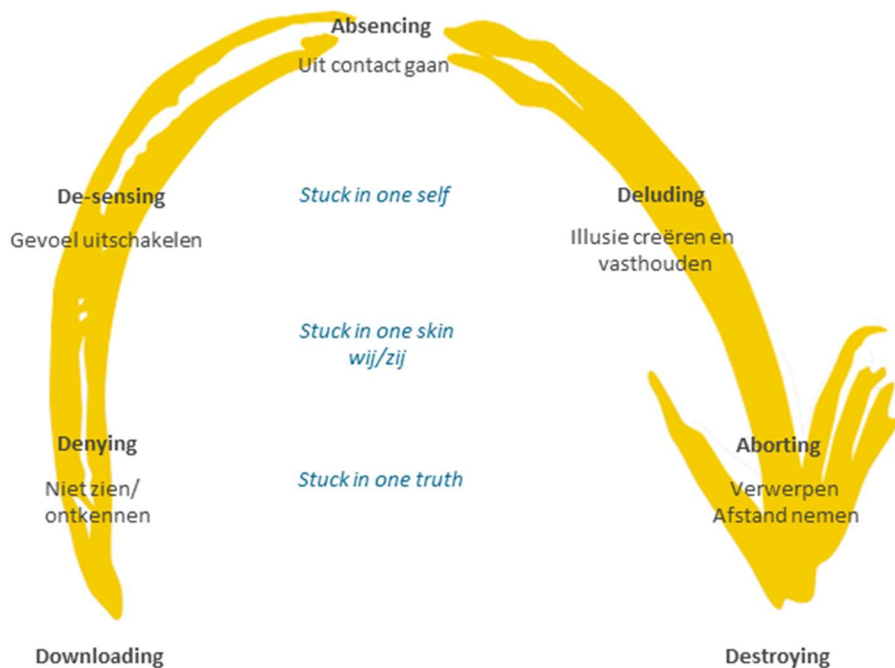
De volgende stap heet 'sensing from the field'. Dit houdt in dat je vanuit het veld aan informatie om je heen nieuwe inzichten gaat 'oppikken'. Hiervoor heb je niet alleen een

open denkkeest nodig, maar vooral een open hart. Functies als intuïtie functioneren vanuit het hart. Je hebt vast wel eens gehoord van 'gnosis', het Griekse woord voor 'kennis'. De kennis waarop gnostici doelen is de 'kennis van het hart'.

Het voert te ver hier om uit te leggen hoe het hart het orgaan en de zetel is van wijsheid. Misschien kun je deze waarheid zelf voelen. Je 'weet' wanneer iets juist is en dit 'weten' registreer je in je hart, niet in je hoofd.

'Redirecting' betekent: geef hoofd en hart de ruimte om oude patronen los te laten en nieuwe inzichten te ontvangen. 'Letting go' gaat erover dat je met een open en dus flexibele wil de oude patronen en inzichten loslaat, zodat je in staat bent om de 'U-bocht' te nemen en het oude in iets nieuws te transformeren.

Overigens, de omgekeerde 'U-bocht' komt ook voor! Zonder hier dieper op in te gaan, kun je aan het plaatje hieronder aflezen hoe je jezelf ook volledig vast kunt zetten in het leven.

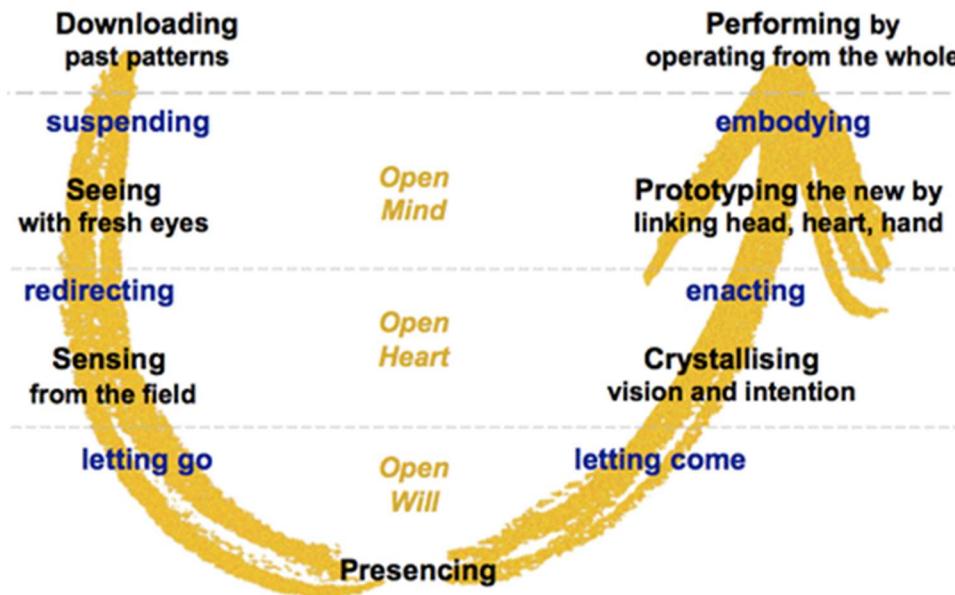

Innerlijk leiderschap in een postconventionele wereld

Theorie U leert je om innerlijk autoriteit te nemen en je vanuit een postconventioneel kader te ontplooiën. Postconventioneel wil zeggen dat je voorbij gaat aan maatschappelijke, familiale en andere conventies, waarbij je helemaal vanuit je eigen ziel kunt gaan leven. Theorie U leert ook dat we zelf helemaal verantwoordelijk zijn voor de wereld waarin we leven, omdat we scheppende wezens zijn. Niet alleen op fysiek niveau,

waar we onze wilskracht aanwenden om dingen voor elkaar te krijgen. Maar ook op het niveau van de ziel en de geest. Onze denkkeest of 'mind' is pure scheppingskracht die we, in dienst van de ziel, gezeteld in ons hart, vrijelijk kunnen aanwenden om ons leven te vormen naar de verlangens van de ziel.

Hieronder staat het transformatieproces van Theorie U nog eens weergegeven.

In 'presencing' creëren we een dieper, meditatief gewaarzijn vanuit een open wil, hart en denkkeest om dagene in het leven te manifesteren dat in lijn is met onze lichaam, ziel en geest. Ieder mens heeft vanuit de geestelijke wereld een eigen bestemming meegekregen en het is je taak om deze vanuit je ziel op te pakken en met behulp van de wil en andere fysieke hulpbronnen op aarde te realiseren.

Heb je eenmaal de nieuwe patronen, inzichten en andere wenken van het universum opgemerkt, dan vangt de opwaartse beweging aan om je volledig naar ziel en geest te richten. Je wil focussen op datgene wat je wil realiseren is niet genoeg. Je moet je aandacht op ziel en geest om het écht in de materie te trekken. Je hebt al je geestelijke scheppingskracht nodig om de verlangens van je ziel te realiseren. Vanuit een open wil laat je komen wat er komt: je stelt je open voor de nieuwe impulsen en beweegt mee met de geest van de tijd. In je ziel laat je, vanuit een open hart, de nieuwe visie en intentie uitkristalliseren. De ziel is ontvangend en de nieuwe intentie en richting moeten we eerst met heel ons hart ontvangen, willen zij een blijvende indruk in de ziel achterlaten. Dit is de opmaat naar 'enacting', de laatste stap in het proces, waarbij je tot slot hoofd (geest), hart (ziel) en handen (lichaam) met elkaar synchroniceert. Tegelijkertijd voed je scheppende kracht vanuit een open geest, om zo de vibratie van de gewenste richting gestalte te geven. Met hart en ziel vorm je beelden van de nieuwe richting, om je intentie(s) kracht bij te zetten. En op het fysieke niveau handel je naar de nieuw ingezette koers.

'Prototyping', tot slot, is het interactief proces tussen geest, ziel en lichaam, waarbij je scheppingskracht ('mind'), het ontvangen en bekrachtigen van intenties (ziel) en het er via je wil naar handelen (wil) net zo lang laat samenwerken, totdat de transformatie of verandering is voltooid. Hiermee vat Theorie U de kern van 'deep transformation' samen.

© Sander Videler